> Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i darował mu imię, które jest ponad wszelkie imię; Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie, na ziemi i pod ziemią.
>
> *— Filipian 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: świat, niebo, Jezus, adoracja

Interpretacja:
Bóg wywyższył *Jezusa* ponad wszystko i nadał Mu imię, które jest ponad wszelkim imieniem. Imię to oznacza moc i władzę, jakie Jezus posiada jako *Syn Boży i Zbawiciel ludzkości*. Imię Jezusa godne jest czci i uwielbienia, a w Jego imieniu znajdujemy zbawienie.

Co oznacza ugięcie kolan?

Akt ugięcia kolan jest gestem poddania się i wyrażeniem czci. W kulturze czasów biblijnych skłonienie się przed kimś było oznaką szacunku i uległości. *Filipian 2:9-10* mówi nam, że na imię Jezusa zegnie się każde kolano, co oznacza, że całe stworzenie uznaje władzę i moc *Chrystusa*.

Kogo to dotyczy?

Wersety te stwierdzają, że zegnie się każde kolano – tych w niebie, na ziemi i pod ziemią. Oznacza to, że wszyscy ludzie, zarówno żywi, jak i umarli, uznają władzę Jezusa. Nawet ci, którzy w Niego nie wierzą, ostatecznie uznają Jego moc i panowanie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Co do mnie, nie daj Boże, abym się miał chlubić z czegoś innego, jak tylko z krzyża naszego Pana Jezusa Chrystusa, przez którego świat jest ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata.
>
> *— Galacjan 6:14*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: świat, Ukrzyżowanie

Interpretacja:
Werset *Galacjan 6:14* wzywa nas, byśmy nie chlubili się własnymi zdolnościami czy osiągnięciami, lecz krzyżem *naszego Pana, Jezusa Chrystusa*. Ukazuje on, że krzyż stanowi centrum wszystkiego, w co wierzymy jako chrześcijanie, i że dzięki niemu świat został dla nas ukrzyżowany, a my dla świata.

Co to znaczy zostać ukrzyżowanym dla świata?

Być ukrzyżowanym dla świata oznacza wyrzeczenie się światowych przekonań i nawyków oraz całkowite powierzenie swojego życia Bogu. Jako chrześcijanie powinniśmy być oddani Bogu i Jego woli względem naszego życia, zamiast podążać za światowymi przyjemnościami i pragnieniami.

Krzyż symbolizuje ofiarę *Jezusa*, złożoną dla naszego ocalenia od grzechu i wiecznej śmierci. Na krzyżu Jezus wziął na siebie nasze grzechy i poniósł karę, na którą zasługiwaliśmy. W swej miłości i miłosierdziu poddał się bolesnemu i upokarzającemu ukrzyżowaniu, aby ofiarować nam przebaczenie i pojednanie z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.
>
> *— I Jana 2:15*

Książka: Nowy Testament / I Jana
Tematy: świat, Ojciec, miłość, grzech

Interpretacja:
I Jana 2:15 stanowi bezpośrednie ostrzeżenie *apostoła Jana* skierowane do wszystkich wierzących *w Jezusa*; wzywa on ich, by nie miłowali świata ani tego, co na świecie. Co jednak dokładnie oznacza miłowanie świata?

W kontekście biblijnym *„świat”* odnosi się do systemu wartości i priorytetów sprzecznych z Bożymi zasadami. To egoistyczna, skoncentrowana na sobie postawa i sposób postępowania, które prowadzą do bałwochwalczego traktowania pieniędzy, władzy i sławy – rzeczy przemijających, niemających żadnej wartości wiecznej.

Nie ma w nim miłości Ojca

Jan ukazuje tutaj, że miłość do Boga i miłość do świata to przeciwieństwa. Jeśli miłujemy to, co należy do świata, nie możemy miłować Boga. Jest to wezwanie do duchowej refleksji i przypomnienie, że trudno jest stawiać Boga na pierwszym miejscu, gdy żyjemy dla świata.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?
>
> *— I Jana 5:5*

Książka: Nowy Testament / I Jana
Tematy: świat, wiara, Jezus, przezwyciezanie

Interpretacja:
Werset z *I Jana 5:5* to potężne i głębokie przesłanie, które przypomina nam o zwycięstwie, jakie mamy *w Chrystusie Jezusie*. Autor, *Jan*, ukazuje, w jaki sposób wiara *w Jezusa jako Syna Bożego* zapewnia nam zwycięstwo nad światem. Co to jednak oznacza?

Kluczem jest wiara w Jezusa

Kluczem do zwycięstwa jest wiara w Jezusa. Jako chrześcijanie, dzięki wierze w Jezusa jako Syna Bożego, zyskujemy pewność zbawienia, obietnicę życia wiecznego oraz zwycięstwo nad grzechem i śmiercią. Nie chodzi tu jednak jedynie o intelektualne przekonanie, lecz o całkowite oddanie i posłuszeństwo Jego Słowu.

Zwycięstwo w Chrystusie daje nam siłę, by śmiało i odważnie stawiać czoła światu oraz jego trudom, w świadomości, że Ten, który w nas jest, przewyższa świat *(I Jana 4:4)*. Nie polegamy na własnych siłach, lecz na mocy Jezusa Chrystusa działającej w nas.

Co oznacza zwyciężyć świat?

Świat pełen jest pokus, prób i wyzwań. Jednak jako wierzący w Jezusa Chrystusa nie jesteśmy w tej walce sami. Nasze dawne życie, oddzielone od Boga, naznaczone było porażkami, lecz w Chrystusie odnosimy zwycięstwo. Zwyciężyć świat oznacza zdolność do pokonywania przeszkód, z jakimi mierzymy się na ziemi, przy jednoczesnym kierowaniu się Bożymi wskazówkami.

Zwycięstwo nad światem to zdolność do pokonania grzechów, które niegdyś nad nami panowały, do stawiania oporu pokusom szatana oraz do dawania świadectwa Bożym

obietnicom. Dzięki wierze w Jezusa i zaufaniu Mu otrzymujemy nie tylko przebaczenie grzechów, ale także moc, by się od nich odwrócić i prowadzić zwycięskie życie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niczego bowiem nie przynieśliśmy na ten świat, z pewnością też niczego wynieść nie możemy. Mając natomiast jedzenie i ubranie, poprzestawajmy na tym.
>
> *— I Tymoteusza 6:7-8*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: świat, odziez, zadowolenie, jedzenie, niebo, materializm

Interpretacja:
Te wersety biblijne wzywają nas do refleksji nad przemijalnością życia. W *I Tymoteusza 6:7* apostoł *Paweł* przypomina, że przychodząc na świat, niczego ze sobą nie przynieśliśmy, a w chwili śmierci nie możemy zabrać ze sobą niczego, co zgromadziliśmy.

Uczy nas to, jak ważne jest, by nie przywiązywać się nadmiernie do dóbr materialnych, lecz cenić to, co w życiu naprawdę istotne – wartości duchowe i relacje z innymi ludźmi. Zachęca nas również do świadomego wykorzystania czasu danego nam na ziemi oraz do czynienia dobra i pozostawiania po sobie pozytywnego śladu.

W liście do swojego ucznia *Tymoteusza* apostoł przypomina także o znaczeniu zadowolenia z tego, co posiadamy. Fragment *I Tymoteusza 6:8* zachęca nas do satysfakcji z posiadania pożywienia i odzieży, wskazując, że jest to klucz do osiągnięcia poczucia spełnienia.

Zadowolenie we współczesnym świecie

Żyjemy dziś w kulturze, w której ciągle pragniemy więcej i rzadko jesteśmy usatysfakcjonowani tym, co mamy. Zamiast skupiać się na otrzymanych darach, rozpamiętujemy braki, co prowadzi do poczucia nieszczęścia i niezadowolenia. Przytoczone wersety wzywają nas do zmiany nastawienia, przypominając, że prawdziwe szczęście i zadowolenie płyną z wdzięczności za to, co posiadamy.

Choć współczesna filozofia często sugeruje, że do szczęścia potrzebujemy więcej – pieniędzy, dóbr materialnych czy sukcesów – prawda biblijna mówi co innego. Jeśli mamy to, co niezbędne do życia, powinniśmy odczuwać zadowolenie; pozwala nam to skupić się na relacji z Bogiem i na tym, co w życiu naprawdę ważne.

Czym jest zadowolenie?

Mówiąc o zadowoleniu, nie mamy na myśli samozadowolenia, lenistwa czy braku dążenia do rozwoju i doskonalenia siebie. Chodzi nam o wdzięczność – o docenianie tego, co posiadamy, zamiast koncentrowania się na brakach. Taka postawa, połączona z pozytywnym i pełnym wdzięczności nastawieniem, może sprzyjać naszemu rozwojowi życiowemu.

Aby odnaleźć zadowolenie, musimy odczuwać spokój w kwestii naszych podstawowych potrzeb: domu, pożywienia, schronienia i środków do życia. Gdy uczymy się doceniać te rzeczy, zamiast dążyć do nadmiaru, stajemy się szczęśliwsi. Warto pamiętać, że prawdziwe szczęście nie tkwi w dobrach materialnych, lecz w głębokiej więzi z Bogiem i w świadomym przeżywaniu własnego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Chociaż bowiem w ciele żyjemy, nie walczymy według ciała.
>
> *— II Koryntian 10:3*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: świat, życie, zrozumienie

Interpretacja:
Jeden z najbardziej interesujących wersetów znajduje się w *II Koryntian 10:3*. Czytamy w nim, że choć żyjemy w ciele, nie prowadzimy walki według ciała. Co to oznacza?

Życie według ciała

W kontekście tego wersetu *„życie według ciała”* odnosi się do kierowania się ziemskimi instynktami i pragnieniami – jest to życie skoncentrowane na sprawach materialnych oraz własnej satysfakcji, bez względu na konsekwencje czy wpływ, jaki może to mieć na innych. Zamiast tego jesteśmy powołani, by podążać ścieżką bardziej duchową i dążyć do dobra wspólnego.

Prowadzenie walki według ciała

Z kolei *„prowadzenie walki według ciała”* oznacza zmagania przy użyciu metod światowych, takich jak przemoc, manipulacja czy zastraszanie. Zamiast naśladować *Jezusa Chrystusa*, który nauczał o miłości i pokoju, osoby walczące według ciała często sięgają po brutalną siłę i agresję, aby osiągnąć swoje cele.

Znaczenie unikania postawy konfrontacyjnej

Musimy pamiętać, że Bóg powołuje nas do życia w pokoju i miłości, nakazując unikanie konfliktów oraz przemocy. Rezygnacja z postawy konfrontacyjnej jest wyrazem pokory i mądrości; dowodzi, że potrafimy oprzeć się pokusie zemsty i reagować w sposób, który przynosi chwałę Bogu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bóg bowiem był w Chrystusie, jednając świat z samym sobą, nie poczytując ludziom ich grzechów, i nam powierzył to słowo pojednania.
>
> *— II Koryntian 5:19*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian

Tematy: świat, Jezus, pojednanie, Zbawienie, grzech

Interpretacja:

W tym biblijnym wersecie odnajdujemy myśl, że *Bóg w Chrystusie* dążył do pojednania nas ze sobą i ze światem. Apostoł *Paweł*, zwracając się do kościoła w Koryncie, przypominał, że Bóg nie poczytuje nam naszych grzechów, lecz działa przez *Swojego Syna, Jezusa*, aby zapewnić nam możliwość zbawienia i pojednania.

Czym jest pojednanie?

Pojednanie to akt ponownego zjednoczenia dwóch stron, które były ze sobą skłócone lub oddalone. W kontekście biblijnym pojednanie oznacza przywrócenie relacji między Bogiem a ludzkością – relacji zerwanej przez grzech. Bóg pragnie, abyśmy ponownie zbliżyli się do Niego, żyli w społeczności z Nim i dzielili z Nim osobistą, głęboką więź; właśnie dlatego dąży do pojednania nas ze sobą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przez to zostały nam dane bardzo wielkie i cenne obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami Boskiej natury, uniknąwszy zepsucia, które wskutek pożądliwości jest na świecie.

> — *II Piotra 1:4*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: świat, pragnienie, obietnice, nagroda

Interpretacja:
II Piotra 1:4 ukazuje wielkość obietnic, które Bóg nam dał – obietnic mających na celu uczynienie nas uczestnikami Jego boskiej natury. Obietnica ta stanowi bezcenny skarb i wiąże się z głęboką odpowiedzialnością dla tych, którzy starają się podążać *za naukami Chrystusa* i trwać w wierności wobec Niego.

Cenne i wielkie obietnice

Apostoł *Piotr* mówi o wspaniałych obietnicach danych nam przez Boga – obietnicach, które są kluczem do stania się uczestnikami Jego boskiej natury. Obejmują one przebaczenie grzechów, życie wieczne, pocieszenie w chwilach utrapienia, wewnętrzny pokój oraz Bożą obecność w naszej codzienności. Każdy z tych darów jest bezcenny i pomaga nam umacniać się w wierze chrześcijańskiej.

Ucieczka przed zepsuciem pożądania

Świat pełen jest zepsucia, pokus i nieokiełznanych namiętności, które mogą sprowadzić nas na manowce. Jednak w tym wersecie Piotr wzywa nas, byśmy uciekali od wszystkiego, co niszczy nasze dusze i oddala nas od Bożej obecności.

Boska natura

Stanie się uczestnikami boskiej natury to cel, który może wydawać się nieosiągalny, a jednak Piotr zachęca nas, byśmy do niego dążyli. Boska natura objawia się w samej istocie Boga – w Jego miłości, miłosierdziu i sprawiedliwości. Aby to osiągnąć, musimy jednak odnawiać swój umysł, prowadzić święte życie i starać się coraz bardziej upodabniać *do Jezusa*. Tylko w ten sposób możemy ukazywać boską naturę w naszym życiu i stawać się narzędziami Jego Królestwa na ziemi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jak złodziej w nocy przyjdzie dzień Pana, w którym niebiosa z wielkim hukiem przeminą, żywioły rozpalone ogniem stopią się, a ziemia i dzieła, które są na niej, spłoną.
>
> *— II Piotra 3:10*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: świat, niebo, sadzic, Drugie przyjscie, czasy ostateczne

Interpretacja:
Dzień Pański to przyszłe wydarzenie zapowiedziane w Biblii – czas, w którym Bóg osądzi świat. Sąd ten nadejdzie niespodziewanie, niczym złodziej w nocy, i będzie miał katastrofalny charakter. *II Piotra 3:10* przedstawia apokaliptyczną wizję zniszczenia wszystkiego, co istnieje na świecie.

Wyjaśnienie pojęć

Aby lepiej zrozumieć ten werset, warto poznać znaczenie kilku kluczowych słów. Określenie *„Dzień Pański”* jest używane w Biblii nie tylko w odniesieniu do Dnia Sądu Ostatecznego, ale także do innych okresów Bożego sądu. Termin *„żywioły”* odnosi się nie tylko do podstawowych składników świata fizycznego, takich jak woda czy powietrze, lecz także do kosmicznych i duchowych sił rządzących wszechświatem. Sformułowanie *„ulegną zniszczeniu w ogniu”* sugeruje, że żywioły te zostaną rozłożone na swoje najbardziej podstawowe składniki.

Wezwanie do refleksji

Wizja Dnia Sądu może budzić lęk, ale można ją również postrzegać jako wezwanie do refleksji. Jeśli wierzymy, że Bóg osądzi świat, musimy zadać sobie pytanie, jak żyć, by Mu się podobać. Czy żyjemy zgodnie z biblijnym nauczaniem? Czy okazujemy innym miłość i współczucie? Rozważanie tych kwestii może pomóc nam prowadzić bardziej wartościowe i szczere życie.

Odniesienie wersetu do naszego życia

Obraz Dnia Sądu może wydawać się przerażający, ale można go również postrzegać jako szansę na prowadzenie wartościowego życia. Zamiast martwić się o dokładną datę tego dnia, możemy skupić się na tym, jak wywierać pozytywny wpływ na świat tu i teraz. Możemy żyć, wielbiąc Boga i pomagając innym, niezależnie od wyniku sądu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czysta i nieskalana pobożność u Boga i Ojca polega na tym, aby przychodzić z pomocą sierotom i wdowom w ich utrapieniu i zachować samego siebie nieskażonym przez świat.
>
> *— Jakuba 1:27*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: świat, Niewinny, bliźni, sieroty, grzech, wdowy

Interpretacja:
W kontekście *Jakuba 1:27* pojęcie religijności obejmuje nie tylko to, co czynimy w kościele, ale także wszelkie działania podejmowane w życiu codziennym. Odwiedzanie sierot i wdów jest wyrazem solidarności oraz miłości wobec najbardziej bezbronnych członków społeczeństwa.

Zachowanie nieskazitelności wobec świata oznacza wystrzeganie się światowych praktyk i postępowanie zgodnie z zasadami chrześcijańskimi. Musimy starać się unikać grzechu i pokus, gdyż mogą one oddalić nas od Boga. Powinniśmy również nieustannie czuwać nad swoim postępowaniem, aby dawać dobry przykład ludziom w naszym otoczeniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Cudzołożnicy i cudzołożnice, czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem jest nieprzyjaźnią z Bogiem? Jeśli więc ktoś chce być przyjacielem świata, staje się nieprzyjacielem Boga.
>
> *— Jakuba 4:4*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: świat, przyjaźń, Bog, grzech

Interpretacja:
W tym fragmencie apostoł *Jakub* nazywa pewnych ludzi „cudzołożnikami” – nie mając na myśli dosłownego aktu cudzołóstwa, lecz raczej duchową niewierność wobec Boga. Stawia nas on w obliczu szokującej prawdy: bycie przyjacielem świata oznacza bycie wrogiem Boga. Co jednak oznacza to stwierdzenie?

Przyjaźń ze światem

Przyjaźń ze światem nie oznacza po prostu posiadania przyjaciół, którzy nie są chrześcijanami. Chodzi raczej o przedkładanie miłości do spraw tego świata nad miłość do Boga. Wiąże się to z rozdarciem w kwestii lojalności: próbujemy bowiem podobać się Bogu, a jednocześnie staramy się wpasować w otoczenie i zyskać akceptację świata. Gdy czujemy presję, by pójść na kompromis w kwestii naszego duchowego postępowania dla

zdobycia społecznej akceptacji, nasza przyjaźń z Bogiem zostaje wystawiona na szwank.

Wrogowie Boga

Będąc przyjaciółmi świata, stawiamy się w pozycji wrogiej wobec Boga. Zamiast koncentrować nasze oddanie na Nim, skupiamy się na świecie – na jego pragnieniach i oczekiwaniach. Czujemy się komfortowo, gdy nasze poglądy są akceptowane i uznawane przez społeczeństwo za normalne, lecz odczuwamy niepokój, gdy nasze przekonania różnią się od poglądów otoczenia. W tym sensie nasza uwaga przesuwa się z Boga i Jego planu dla naszego życia na chęć zadowolenia innych i zdobycia ich aprobaty.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś będzie jadł z tego chleba, będzie żył na wieki. A chleb, który ja dam, to moje ciało, które ja dam za życie świata.
>
> *— Jana 6:51*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: świat, ciało, chleb, niebo, Jezus

Interpretacja:
Ewangelia *Jana 6:51* ukazuje analogię między chlebem a życiem wiecznym. *Jezus* przedstawia siebie jako *„żywy chleb”*, który zstępuje z nieba i daje życie wieczne tym, którzy Go spożywają. Określając swoje ciało mianem żywego chleba, wskazuje, że Jego ofiara na krzyżu, złożona dla zbawienia ludzkości, jest źródłem życia wiecznego.

Ważną lekcją płynącą z tego wersetu jest to, że życie wieczne można *osiągnąć jedynie przez Jezusa*. Jeśli pragniemy życia wiecznego, musimy najpierw nawiązać zbawczą

relację z *Jezusem Chrystusem i przyjąć Go jako naszego Pana i Zbawiciela*. Ponadto musimy pielęgnować tę więź poprzez czytanie Biblii i życie w nieustannej modlitwie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Doprawdy, nie ma człowieka sprawiedliwego na ziemi, który czyniłby dobrze i nie grzeszył.
>
> *— Kaznodziei 7:20*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: świat, sprawiedliwosc, grzech

Interpretacja:
Księga Kaznodziei, której autorem jest król Salomon, przedstawia filozoficzne spojrzenie na życie, śmierć i ludzkie postępowanie. W tym kontekście werset 20. rozdziału 7. odnosi się do natury sprawiedliwości i grzechu w człowieku.

Na ziemi nie ma ludzi bez grzechu

Pierwsza część wersetu ukazuje, że na ziemi nie ma człowieka, który byłby całkowicie sprawiedliwy. Nie oznacza to, że nie ma ludzi dążących do czynienia dobra i życia zgodnie z zasadami etycznymi czy religijnymi; wskazuje raczej na to, że w ludziach nie istnieje absolutna doskonałość. Wszyscy mamy słabości, ulegamy pokusom i doświadczamy chwil kruchości. Nawet najbardziej szlachetne i cnotliwe osoby mogą popełniać błędy i popadać w grzech.

Ten pesymistyczny pogląd na ludzką sprawiedliwość pojawia się również w innych miejscach Biblii – na przykład w Liście do *Rzymian 3:10*, gdzie czytamy: *„Nie ma sprawiedliwego”*. Choć dla niektórych myśl ta może wydawać się zniechęcająca, można ją

również postrzegać jako wyraz pokory i realizmu.

Czyń dobro i nie grzesz

Druga część wersetu stwierdza, że dobro i grzech to przeciwieństwa – co stanowi fundamentalną naukę chrześcijaństwa. „Dobro” odnosi się do czynów sprawiedliwych i cnotliwych, podczas gdy „grzech” oznacza działania naruszające normy boskie i ludzkie. Werset ten sugeruje, że doskonałość moralna jest dla ludzi nieosiągalna. Nawet osoba uważana przez społeczeństwo za sprawiedliwą mogła w przeszłości popełnić błędy lub może to uczynić w przyszłości. Co więcej, natura grzechu sprawia, że może on nas zaskoczyć w najmniej oczekiwanym momencie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Myślcie o tym, co w górze, nie o tym, co na ziemi.
>
> *— Kolosan 3:2*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: świat, niebo, rozum

Interpretacja:
List do Kolosan został napisany przez apostoła *Pawła* do wspólnoty chrześcijańskiej w Kolosach – mieście położonym we Frygii, w Azji Mniejszej. Chrześcijanie w tej wspólnocie zmagali się z naciskiem ze strony przywiązanych do litery prawa Żydów oraz filozofów, którzy podważali ich wiarę. Paweł napisał ten list, aby umocnić ich wiarę i pogłębić ich poznanie *Jezusa Chrystusa*, a także by zachęcić ich do prowadzenia życia zgodnego z tą wiarą w praktyce. W omawianym wersecie apostoł wzywa ich, by skupili się na tym, co wieczne, a nie na tym, co doczesne.

Wezwanie Pawła, by koncentrować się na sprawach *„w górze”*, a nie na tym, co ziemskie, ma fundamentalne znaczenie dla naszego życia chrześcijańskiego; pomaga nam ono kroczyć drogą wiary i unikać ulegania codziennym pokusom. Apostoł przypomina nam, że istnieją ważniejsze, wieczne rzeczywistości, które powinny zajmować centralne miejsce w naszym życiu. Pojęcie *„ziemi”* odnosi się do wszystkiego, co doczesne, materialne i przemijające – w tym do osobistych trosk, pieniędzy, sławy, luksusu czy powierzchownych relacji. Z kolei *„sprawy w górze”* to prawdy duchowe, wieczne i transcendentne, które nadają sens naszemu istnieniu i stanowią fundament naszego życia.

Jeśli nieustannie skupiamy się na sprawach ziemskich, ryzykujemy utratę z oczu tego, co naprawdę istotne, i mamy trudności z odróżnieniem spraw kluczowych od błahych, co prowadzi nas ku pokusom, gniewowi i nietrafnym decyzjom. Jeśli jednak nasze myśli są zwrócone ku sprawom niebiańskim, zyskujemy jaśniejsze spojrzenie na to, co ważne, i potrafimy dokonywać mądrzejszych, przynoszących więcej radości wyborów.

A. T. Robertson pisze: „Życie chrześcijanina oznacza, że dąży on do tego, co niebiańskie, i o tym myśli. Jego stopy stąpają po ziemi, lecz głowa sięga gwiazd. Żyje na ziemi jako obywatel nieba” (Robertson, "Intellectuals", s. 149).

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I powiedział do nich: Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu.
>
> *— Marka 16:15*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: świat, Ewangelizacja, Jezus, posłuszeństwo

Interpretacja:

Ewangelia według św. *Marka 16:15* potwierdza, że każdy wierzący *w Chrystusa* jest zobowiązany do głoszenia Ewangelii innym ludziom na całym świecie. Misja szerzenia przesłania miłości i zbawienia musi zostać w pełni zrealizowana; nie ma już żadnych usprawiedliwień dla lekceważenia tego kluczowego zadania.

Werset ten znajduje się w końcowych rozdziałach Ewangelii według św. Marka, w części znanej jako *„Wielkie Posłannictwo”. Jezus* zwraca się tam do swoich uczniów po zmartwychwstaniu i powierza im zadanie niesienia Dobrej Nowiny całemu światu. Posłannictwo to zostało skierowane nie tylko do ówczesnych uczniów, lecz do wszystkich chrześcijan na całym świecie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, a na swojej duszy poniósł szkodę?
>
> *— Marka 8:36*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: świat, chciwość, życie, materializm

Interpretacja:
Na pierwszy rzut oka werset z Ewangelii *Marka 8:36* może skłaniać do refleksji nad znikomością dóbr doczesnych i potrzebą przykładania większej wagi do sfery duchowej. Co jednak ten werset naprawdę dla nas oznacza i jak możemy odnieść go do naszego życia?

Zyskać świat, a utracić duszę

Pytanie, które *Jezus* zadaje w tym wersecie, jest niezwykle jasne. Innymi słowy: jaką wartość mają dobra materialne i posiadane rzeczy, jeśli zaniedbujemy to, co najważniejsze – *naszą duszę*?

Łatwo wpaść w pułapkę przeceniania tego, co posiadamy w świecie materialnym, wierząc, że przyniesie nam to upragnione szczęście i spełnienie. Jeśli jednak zaniedbamy duszę i nie nadamy należytego znaczenia naszemu życiu duchowemu, nie zaznamy prawdziwego pokoju ani szczęścia, których tak bardzo pragniemy.

Wartość naszej duszy

Słowa Jezusa zawarte w tym wersecie ukazują prawdziwą wartość naszej duszy. Jest ona naszym najcenniejszym skarbem i powinniśmy o nią dbać całym sobą. To właśnie dusza pozwala nam łączyć się z tym, co boskie – z Bogiem – oraz odkrywać sens naszego życia.

Posiadanie duszy odróżnia nas od innych istot żywych i czyni nas wyjątkowymi; dzięki niej możemy dokonywać wyborów oraz prowadzić pełne, wartościowe życie. Dlatego musimy troszczyć się o stan naszej duszy, pielęgnować ją i dbać o to, by pozostawała w pokoju i harmonii z naszym życiem oraz otaczającym nas światem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Poznaj więc dziś i weź to sobie do swego serca, że PAN jest Bogiem wysoko na niebie i nisko na ziemi. Nie ma innego.
>
> *— Powtórzonego 4:39*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: świat, Bog, niebo, bożki

Interpretacja:

Księga Powtórzonego Prawa jest jedną z najważniejszych ksiąg Starego Testamentu. Zawiera ona zbiór praw oraz historię narodu izraelskiego, a także refleksje nad znaczeniem posłuszeństwa wobec Boga i uznawania Go za jedynego, prawdziwego Boga. Jeden z takich fragmentów znajduje się w czwartym rozdziale, w wersecie 39.

Dlaczego uznanie Boga za jedynego Boga jest tak ważne?

Uznanie, że Bóg jest jedynym, prawdziwym Bogiem, ma fundamentalne znaczenie dla naszego życia duchowego. Dostrzegając istnienie i moc Boga, uznajemy, że istnieje wyższa rzeczywistość wykraczająca poza nas samych. Może to sprzyjać kształtowaniu postawy pokory – świadomości, że nie jesteśmy władcami wszechświata. Co więcej, uznanie Boga za jedynego Boga może przynosić ukojenie i pokój w trudnych chwilach, dając nam pewność, że nie jesteśmy sami i że nasze losy są prowadzone przez Istotę Najwyższą.

Uznanie Boga za jedynego Boga jest również istotne, ponieważ skłania nas do podejmowania mądrzejszych i bardziej odpowiedzialnych decyzji. Wiara w wielu bogów, których można by czcić, może prowadzić do pewnej beztroski i braku powagi. Gdy jednak uświadamiamy sobie, że istnieje tylko jeden prawdziwy Bóg, zaczynamy traktować nasze czyny poważnie, wiedząc, że istnieje Istota Najwyższa, która będzie sądzić nasze decyzje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg błogosławił im. Potem Bóg powiedział do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, napełniajcie ziemię i czyńcie ją sobie poddaną; panujcie nad rybami morskimi i nad ptactwem niebieskim, i nad wszelkimi zwierzętami, które poruszają się po ziemi.

> — *Rodzaju 1:28*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: świat, błogosławieństwo, stworzenie, Owocność, seksualność

Interpretacja:
Rodzaju 1:28 zawiera jedno z najbardziej znanych Bożych poleceń w Biblii. W tym wersecie Bóg błogosławi *Adama i Ewę* – pierwszych stworzonych ludzi – i nakazuje im, by byli płodni i rozmnażali się, napełniali ziemię i czynili ją sobie poddaną oraz panowali nad rybami, ptakami i zwierzętami.

Co oznacza nakaz, by być płodnym i rozmnażać się?

Nakaz, by być płodnym i rozmnażać się, oznacza, że Bóg stworzył ludzi, aby wydawali na świat potomstwo i zaludniali ziemię. Jest to istotne zadanie, mające znaczenie zarówno fizyczne, jak i duchowe. W sensie fizycznym Bóg pragnie, aby ludzie się rozmnażali i zapewniali przetrwanie swojemu gatunkowi. W sensie duchowym ludzkie rozmnażanie służy głębszemu celowi: realizacji Bożego planu wobec ziemi.

Co oznacza nakaz, by czynić ziemię sobie poddaną?

Nakaz panowania nad ziemią oznacza, że ludzie ponoszą odpowiedzialność za zarządzanie zasobami naturalnymi ziemi i sprawowanie nad nimi pieczy. Bóg umieścił ludzi w centrum wszechświata jako strażników i opiekunów swego stworzenia. Skoro ziemia jest domem ludzkości, naszym obowiązkiem jest troska o nią i jej ochrona.

W jaki sposób możemy sprawować władzę nad rybami, ptakami i zwierzętami?

Nakaz panowania nad rybami, ptakami i zwierzętami oznacza, że ludzie posiadają władzę zarządzania światem przyrody i panowania nad nim. Jest to część roli, jaką Bóg wyznaczył ludzkości. Panowanie nad rybami, ptakami i zwierzętami wiąże się z troską o nie oraz szacunkiem dla ich roli w ekosystemie. Oznacza również zapewnienie im wolności oraz ochronę przed wyzyskiem i okrucieństwem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Objawiła się bowiem łaska Boga, niosąca zbawienie wszystkim ludziom; Pouczająca nas, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i światowych pożądliwości, trzeźwo, sprawiedliwie i pobożnie żyli na tym świecie.
>
> *— Tytusa 2:11-12*

Książka: Nowy Testament / Tytusa
Tematy: świat, uzależnienie, laska, sprawiedliwosc, Zbawienie, samokontrola

Interpretacja:
Boża łaska to kluczowe pojęcie biblijne, definiowane jako Boża miłość i miłosierdzie, wyrażone poprzez ofiarę Jezusa Chrystusa na krzyżu. Innymi słowy, dzięki Bożej łasce osoby przyjmujące Jezusa jako swojego Zbawiciela mogą otrzymać przebaczenie grzechów oraz dar życia wiecznego w niebie.

Pobożność nie polega jedynie na wykonywaniu praktyk religijnych; oznacza ona życie w jedności z Bogiem i zgodnie z Jego naukami. Być człowiekiem pobożnym to żyć sprawiedliwie i etycznie, a także traktować innych z miłością i współczuciem. Jesteśmy powołani do życia według Bożych nauk i przestrzegania Jego przykazań.

Odrzucenie bezbożności i światowych pragnień nie jest łatwym zadaniem, gdyż wszyscy jesteśmy narażeni na różnorodne pokusy, jakie niesie ze sobą świat. Warto jednak pamiętać, że szukanie szczęścia w przelotnych przyjemnościach to pułapka, w którą wpada wielu ludzi. Prawdziwe, trwałe szczęście odnajduje się, krocząc Bożymi drogami oraz czerpiąc pokój i spełnienie z relacji z Nim.

Żyjąc w sposób trzeźwy, sprawiedliwy i pobożny, możemy dawać świadectwo innym, pokazując, że życie zgodne z Bożymi naukami to nie tylko teoria, lecz praktyczna rzeczywistość. Takie życie dowodzi, że jesteśmy prawdziwymi naśladowcami Chrystusa, i pozwala nam wprowadzać pozytywne zmiany w otaczającym nas świecie.

Musimy jednak pamiętać, że życie w pobożności nie oznacza, iż nigdy nie popełnimy błędów. Wszyscy jesteśmy ludźmi i mamy skłonność do potknięć; liczy się natomiast uznanie swoich błędów oraz szukanie Bożego przebaczenia i prowadzenia w dalszym życiu. Zamiast zniechęcać się w chwilach niepowodzeń, powinniśmy pamiętać, że Bóg nas kocha i zawsze jest gotów nam przebaczyć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego teraz, jeśli posłuchacie mego głosu i będziecie przestrzegać mojego przymierza, będziecie moją szczególną własnością ponad wszystkie narody, bo do mnie należy cała ziemia.
>
> *— Wyjścia 19:5*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: świat, przymierze, posłuszeństwo, wartość

Interpretacja:
Księga Wyjścia opisuje historię wyjścia Izraelitów z niewoli egipskiej do Ziemi Obiecanej. W tym czasie Bóg przekazał im konkretne wskazówki i zawarł z nimi przymierze. W *Wyjścia 19:5* Bóg przedstawia warunki tego przymierza i oferuje Izraelitom swoją miłość oraz ochronę, pod warunkiem przestrzegania Jego przykazań.

Posłuszeństwo i przestrzeganie mojego przymierza

Bóg powiedział Izraelitom, że jeśli będą Mu posłuszni i będą przestrzegać Jego przymierza, staną się Jego szczególną własnością. Bóg łączy się przymierzem ze swoim ludem, a ta relacja z Nim jest fundamentem życia każdego wierzącego. Posłuszeństwo jest kluczowym czynnikiem w utrzymaniu tej więzi i rozwiązywaniu wszelkich pojawiających się problemów. Swoje posłuszeństwo powinniśmy wyrażać poprzez wdzięczność i oddawanie czci Bogu.

Będziecie moją szczególną własnością

Bóg obiecuje Izraelitom, że jeśli będą Mu posłuszni, uzna ich za swoją „szczególną własność". Od tamtych dawnych czasów aż po dzień dzisiejszy obietnica ta pozostaje aktualna dla wszystkich, którzy kochają Boga. Dzięki *Jezusowi Chrystusowi* stajemy się ludem Bożym, a On uznaje nas za swoją szczególną własność. Bóg kocha nas zawsze, mimo naszych słabości i grzechów, i obiecuje nam ochronę oraz błogosławieństwo, jeśli będziemy wiernie za Nim podążać.

Albowiem do Mnie należy cała ziemia

Bóg oświadcza, że ziemia należy do Niego, co oznacza, że nigdy nie zabraknie nam niczego, czego On nie mógłby nam zapewnić. Jako wyznawcy Boga musimy o tym pamiętać w obliczu wszelkich przeciwności. Bóg jest Władcą wszechświata, a dzięki miłości do Niego możemy otrzymać wszystko, o co prosimy i czego potrzebujemy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*